

Шумейко Т.А.

Національна академія внутрішніх справ

ПЕРСПЕКТИВИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЦИВІЛЬНОГО ОБІГУ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ДИРЕКТИВИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ № 91/477/ЄЕС

Актуальність статті полягає в тому, що, зважаючи на євроінтеграційні амбіції України, а також на те, що в нашій державі й сьогодні законодавство про обіг зброї залишається архаїчним, правове регулювання режиму обігу зброї ще є неефективним, а суб'єкти реалізації адміністративно-правового механізму формування та реалізації державної політики у сфері обігу зброї функціонують в умовах значних корупційних ризиків, вбачається доцільність в дослідженні можливостей вдосконалення правового регулювання у вказаній сфері в напрямі його європеїзації. Мета статті – з'ясування конкретних можливостей вдосконалення правового регулювання обігу зброї в Україні, зважаючи на положення сучасного законодавства ЄС про обіг зброї. Стаття присвячена з'ясуванню можливостей вдосконалення правового регулювання обігу зброї в Україні, зважаючи на положення сучасного законодавства ЄС про обіг зброї, а саме норми Директиви № 91/477/ЄЕС (Директиви Ради № 91/477/ЄЕС від 18.06.1991 про контроль за придбанням зброї та володінням нею). Автором звертається увага на те, що потреба європеїзації національного законодавства про обіг зброї шляхом його адаптації до норм Директиви № 91/477/ЄЕС зумовлена: євроінтеграційними амбіціями України; станом розвитку держав-членів ЄС за багатьма параметрами (зокрема, й у частині забезпечення правопорядку в межах режиму обігу зброї). Наголошується на тому, що врахування норм Директиви № 91/477/ЄЕС, а також низки нормативно-правових актів ЄС (які розвивають положення цієї Директиви) дає змогу вдосконалити наявні в українському парламенті проекти Законів України про обіг зброї. У контексті європеїзації таких законопроектів пропонується: адаптувати визначення термінів у сфері обігу зброї, які викладені в законопроектах, до відповідних дефініцій, що зазначені в актах європейського законодавства; викласти перелік різних категорій зброї (заборонена вогнепальна зброя; вогнепальна зброя, яка потребує дозволу; зброя, яка повинна бути задекларована); передбачити виключення щодо можливостей володіння забороненою вогнепальною зброєю; європеїзувати та упорядкувати правила і стандарти маркування зброї; запровадити режим перевірки особистої та професійної доброчесності, а також належних професійних якостей зброяра чи брокера (слід створити й затвердити Кодекс етики зброярів та брокерів в Україні). Додатково автором наголошується на актуальності потреби створення та введення в дію Державного реєстру обігу зброї. У висновках до статті узагальнюються результати проведеного дослідження.

Ключові слова: вторинне право ЄС, державна політика у сфері обігу зброї, європеїзація, правове регулювання, формування державної політики.

Постановка проблеми. Як відомо, спільний правовий простір між державами формується на основі певних політико-правових засад, які можуть характеризуватись різною мірою конкретизації в первинному законодавстві такого об'єднання, згідно з яким формується національне законодавство держав-членів об'єднання. У тому разі, коли об'єднання держав складають провідні демократичні та правові держави, що взаємодіють між собою (також із третіми державами) для підвищення ефективності власної діяльності (й це їм вдається), правовий простір відповідного об'єднання у своєму змісті наповнюється про-

гресивними цивілізаційними правилами і стандартами, що починають поширюватись й на треті держави. Вказане пояснюється тим, що: 1) спільний правовий простір формується на основі найбільш ефективних та цивілізаційно прогресивних правил і стандартів, вироблених у межах правових систем держав-членів об'єднання, а також третіх держав; 2) використання цих правил та стандартів призводить до реальних позитивних наслідків в різних сферах буття держави, суспільства та індивіда. Прикладом цьому є Європейський Союз, первинне та вторинне право якого містить найбільш прогресивні цивілізаційні норми, що

ефективним чином регулюють суспільно-правові відносини та процеси різних порядків, а тому Україна та низка інших держав адаптують власні правові системи до відповідних стандартів ЄС.

У контексті викладеного слід зазначити, що у період з 2017 по 2020 рр. в ЄС було сформоване прогресивне законодавство про обіг зброї, яке дозволяє знизити множини ризиків для безпеки громадян і держав, які зумовлюються обігом зброї. Зважаючи на євроінтеграційні амбіції України, а також на те, що в нашій державі законодавство про обіг зброї залишається архаїчним, правове регулювання режиму обігу зброї ще є неефективним, а суб'єкти реалізації адміністративно-правового механізму формування та реалізації державної політики у сфері обігу зброї функціонують в умовах значних корупційних ризиків, вбачається доцільність у дослідженні можливостей вдосконалення правового регулювання у вказаній сфері в напрямі його європеїзації.

Аналіз наукової літератури та невірні раніше питання. тривалий час вітчизняні юристи-адміністративісти та фахівці з державного управління (серед яких І.А. Грицяк, О.В. Карпушова, П.О. Комірчий, І.І. Огороднікова, О.Ю. Оржель, Ю.Л. Юринець та ін. учені) приділяють значну увагу можливостям європеїзації національного законодавства, впровадження стандартів НАТО. Не є виключенням із цього питання також й тенденції вдосконалення правового регулювання обігу зброї в Україні, яке, враховуючи викладене, може відбуватись з урахуванням досвіду правового регулювання передових правових і демократичних держав, на що звертають увагу також В.В. Арешонков [1], С.В. Діденко [2], О.Ю. Дрозд [3], Ю.П. Жванко [4], О.О. Колосов [5], О.О. Косиця [6], Д.В. Ревякін [7], О.С. Соколов [8], Р.Є. Чорнобривець [9], Д.С. Чуріков [10] та інші українські юристи-адміністративісти. Наукові напрацювання цих та інших учених становлять теоретичну основу, на якій може бути проаналізовано перспективи адаптації національного законодавства про обіг зброї в Україні до європейського законодавства.

Відтак **метою** цієї наукової статті є з'ясування конкретних можливостей вдосконалення правового регулювання обігу зброї в Україні, зважаючи на положення сучасного законодавства ЄС про обіг зброї. Для вирішення поставленої мети слід виконати такі **завдання**: 1) з'ясувати доцільність використання Україною досвіду правового регулювання обігу зброї в ЄС; 2) виокремити положення основних нормативно-правових актів

ЄС, в контексті яких можливо сформулювати пропозиції щодо вдосконалення національного законодавства про обіг зброї в Україні; 3) узагальнити результати дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Євроінтеграційні прагнення Українського народу, а також стан розвитку держав-членів ЄС за багатьма параметрами (зокрема, й у частині забезпечення правопорядку в межах режиму обігу зброї) вказують на потребу і можливість удосконалення національного законодавства у сфері обігу зброї в рамках його європеїзації, а саме шляхом врахування положень Директиви Європарламенту і Ради від 18.06.1991 р. № 91/477/ЄЕС (у редакції Директиви ЄС і Ради ЄС № 2017/853 від 17.05.2017 р.), а також інших актів вторинного законодавства ЄС, створеного для конкретизації окремих норм цієї Директиви. Серед цих актів слід назвати: імплементаційні директиви Європейської Комісії (ЄК) від 16.01.2019 р. № 2019/68 та від 16.01.2019 р. № 2019/69, Регламент Європарламенту та Ради ЄС від 14.05.2012 р. № 258/2012, Регламент ЄК від 15.12.2015 р. № 2015/2403.

Спершу зазначимо, що у ст. 2 Директиви № 91/477/ЄЕС зазначається, що її норми: 1) не звужують застосування положень національного законодавства, які стосуються носіння зброї, полювання чи стрільби по мішенях, з використанням зброї, придбаної на законних підставах і наявної у розпорядженні відповідно до цієї Директиви; 2) не поширюються на питання придбання чи володіння зброєю і боєприпасами відповідно до національного законодавства про збройні сили, поліцію або ж про органи публічної влади. Таким чином, можемо дійти висновку, що вказаний акт вторинного законодавства ЄС спрямований на регулювання виключно цивільного обігу зброї в Союзі. Вказане має важливе значення з огляду на той факт, що сьогодні в Україні вбачається потреба у створенні спеціального законодавчого акта про обіг зброї загалом. Отже, норми розглядуваної Директиви можуть бути враховані переважно в рамках питань удосконалення обігу зброї в нашій державі саме в означеному вузькому контексті.

Додатково слід звернути увагу на те, що у ст. 3 Директиви № 91/477/ЄЕС вказується на те, що держави-члени можуть приймати в рамках свого законодавства більш суворі положення щодо контролю за вогнепальною зброєю в порівнянні з нормами, які викладені в цій директиві, однак це може відбуватись з урахуванням прав, передбачених у ч. 2 ст. 12 цієї Директиви для

резидентів держав-членів ЄС. Із вказаного випливає, що без шкоди для задоволення власних євроінтеграційних прагнень Україна повинна орієнтуватись на норми Директиви № 91/477/ЄЕС, однак може відступати від них, передбачаючи більш суворий режим контролю за обігом зброї в державі. Відносно ж застереження, окресленого в ч. 2 ст. 12 Директиви, то із цього приводу слід зауважити, що воно стосується формальностей перевезення зброї в рамках ЄС й, таким чином, не має практичного значення для України до моменту, коли наша держава набуде статусу держави-члена Союзу.

Приймаючи до уваги викладене, можемо дійти висновку, що в контексті дослідження досвіду правового регулювання обігу зброї в ЄС вбачаються можливості й потреба у створенні та подальшому прийнятті проекту Закону України «Про цивільний обіг зброї». В означеному контексті йдеться передусім про те, що в поданих до ВР України законопроектах про цивільний обіг зброї в Україні повинні бути враховані положення Директиви № 91/477/ЄЕС з урахуванням застережень про обов'язковість цих положень та про можливість створення на національному рівні більш суворих правил і стандартів контролю за цивільним обігом вогнепальної зброї. При цьому створення та прийняття цього законодавчого акта повинно відбуватись без шкоди ідеї створення та прийняття законопроекту про обіг зброї в Україні.

Відтак, аналізуючи положення Директиви № 91/477/ЄЕС, доходимо думки, що в законопроекті про цивільний обіг зброї слід врахувати таке:

1) визначення понять, зазначених в ч. 1 ст. 1 Директиви № 91/477/ЄЕС;

2) визначення переліку вогнепальної зброї, яка вважається забороненою (зброя категорії «А») та може бути об'єктом цивільного обігу вогнепальної зброї у виключних випадках. У ч. 2 ст. 6 цієї Директиви зазначається, що така зброя може (коли це не суперечить громадській безпеці та порядку) у виняткових випадках і за обґрунтованим рішенням компетентних державних органів надати дозволи на вогнепальну зброю вказаної категорії «для захисту найважливіших об'єктів інфраструктури, торговельного судноплавства, особливо важливих конвоїв та стратегічних об'єктів, а також для цілей національної оборони, освіти, культури, досліджень та історії» без шкоди для ч. 1 ст. 6 цієї Директиви, яка забороняє придбання та володіння вогнепальною зброєю (її основними частинами, боєприпасами), що відноситься до зброї категорії «А». Крім того, слід мати на увазі, що в частинах

3–6 ст. 6 Директиви № 91/477/ЄЕС також можуть передбачатись виключення (вони повинні бути винятковими, обґрунтованими) із загального правила, окресленого в ч. 1 ст. 6 цієї Директиви, для: колекціонерів; зброярів, брокерів (купувати, виготовляти, деактивувати, ремонтувати, постачати, передавати та володіти такою зброєю, її основними частинами та боєприпасами); музеїв; спортивних стрільців. Звернемо увагу на те, дозволи, надані на підставі цієї статті Директиви, повинні періодично переглядатись (не рідше, ніж кожні 5 років);

3) визначення переліку вогнепальної зброї, придбання та володіння якої може бути здійснено лише на підставі дозволу (зброя категорії «В»). Дозволи, видані особам на володіння вогнепальною зброєю категорії «В», відповідно до ч. 7 ст. 6 Директиви повинні щонайменше раз на 5 років переглядатись й поновлюватись (подовжуватись) лише тоді, коли суб'єкт владних повноважень, який виконує відповідну дозвільну процедуру, запевняється в тому, що особа продовжує виконувати умови, на підставі яких їй було надано дозвіл. При цьому важливо звернути увагу на те, що у відповідності до правила, передбаченого у Директиві № 91/477/ЄЕС, держава-член ЄС може забороняти на території держави зброю категорії «В» чи забороняти лише окремі її підкатегорії, про що вона повинні повідомити інші держави-члени. Вказане правило засвідчує, що нелегалізація цивільного обігу вогнепальної зброї в Україні вогнепальної зброї не заважає успішній реалізації нею євроінтеграційних прагнень;

4) визначення переліку вогнепальної та іншої зброї, що вимагає її декларування (зброя категорії «С»). У Директиві № 91/477/ЄЕС вказується на те, що будь-яка держава-член ЄС може передбачати в національному законодавстві вимоги про заборону чи обов'язкове отримання дозволу на придбання (володіння) на її території вогнепальної зброї категорії «С», про що вона повинна повідомити також інші держави-члени ЄС.

Зважаючи на викладене, а також приймаючи до уваги положення, які містяться в Додатку I до Директиви № 91/477/ЄЕС, інші норми вказаної Директиви, доходимо думки, що в законопроекті про цивільний обіг вогнепальної зброї доцільно передбачити розділ «Категорії вогнепальної зброї, що можуть перебувати в цивільному обігу вогнепальної зброї», яку будуть складати такі статті: «Зброя категорії «А» – заборонена вогнепальна зброя»; «Порядок надання у виключних випадках дозволів на вогнепальну зброю категорії

«А» колекціонерам, зброярам, брокерам, музеям, спортивним стрільцям, а також особам для цілей національної оборони, освіти, культури, досліджень та історії»; «Зброя категорії «В» – вогнепальна зброя, яка потребує дозволу»; «Порядок надання дозволів на вогнепальну зброю категорії «В», призупинення дії дозволу та його анулювання»; «Зброя категорії «С» – зброя, яка потребує декларування»; «Порядок декларування зброї категорії «С»; «Обмеження набуття вогнепальної зброї, віднесеної до зброї категорії «С»;

5) положення щодо маркування зброї викладені в частин 1 і 2 ст. 4 Директиви. Вказані норми в сукупності з положеннями Директиви № 2019/68 дозволяють дійти думки, що в законопроекті про цивільний обіг зброї в Україні слід передбачити розділ «Маркування вогнепальної зброї та їх основних частин», що охоплюватиме статті: «Предмети, які підлягають маркуванню (повторному маркуванню), як вогнепальна зброя та її основні частини»; «Вимоги до маркування вогнепальної зброї та їх основних частин» (при цьому технічні характеристики маркування вогнепальної зброї, її основних частин, окреслені в Додатку до Директиви № 2019/68, слід відобразити в окремому підзаконному акті); «Збирання, обробка, зберігання, знищення даних про маркування вогнепальну зброю і їх основні частини та надання доступу до цих даних»;

6) вимога до запровадження системи регулювання діяльності зброярів і брокерів з урахуванням правил і стандартів, передбачених у ч. 4 ст. 4 Директиви. У проекті законодавчого акта про цивільний обіг зброї слід передбачити щонайменше такі регулятивні заходи здійснення:

1) державної реєстрації зброярів і брокерів, які діють на території України. Вимоги до таких реєстрів, що викладені у ч. 4 ст. 4 Директиви № 91/477/ЄЕС, зумовлюють потребу в створенні та введенні у дію в Україні *Державного реєстру обігу зброї*;

2) видачі дозволів (ліцензій) на діяльність зброярів та брокерів на території України (також постійний моніторинг такої публічно-владної дозвільної діяльності, а також нагляд за належним користуванням отриманим дозволом). У ч. 1 ст. 5 Директиви уточнюється, що отримати відповідний дозвіл (ліцензію) може особа, яка: досягла віку щонайменше 18 років; не здатна становити загрозу для себе чи інших осіб, громадського порядку (громадської безпеки). Також у Директиві регламентуються питання деактивації вогнепальної зброї, які конкретизовані в Імпле-

ментаційному регламенті № 2015/2403. Зазначені документи обґрунтовують потребу закріплення в законопроекті про цивільний обіг зброї розділу «Деактивація вогнепальної зброї», що буде складатись з таких статей: «Зброя, яка може підлягати деактивації»; «Суб'єкти, уповноважені дезактивувати вогнепальну зброю»; «Перевірка та сертифікація деактивації вогнепальної зброї»; «маркування деактивованої вогнепальної зброї».

Також, зважаючи на норми, передбачені у главі 3 Директиви № 91/477/ЄЕС та уточнені в главах II-IV Регламенту № 258/2012, можемо дійти висновку про потребу закріплення в законопроекті про цивільний обіг зброї окремого розділу «Режим руху вогнепальної зброї, її основних частин і боєприпасів», що сприятиме моніторингу обігу цивільної зброї, складаючись з таких статей: «Видача дозволу на експорт вогнепальної зброї, її основних частин і боєприпасів», «Видача дозволу на імпорт вогнепальної зброї, її основних частин і боєприпасів», «Обмеження для видачі дозволу на експорт чи імпорт вогнепальної зброї, її основних частин і боєприпасів та призупинення дії, анулювання таких дозволів», «Спрощені процедури транзиту чи реекспорту вогнепальної зброї, її основних частин і боєприпасів», «Адміністративне співробітництво між компетентними державними органами України та інших держав з метою підвищення ефективності заходів контролю та нагляду за обігом зброї, її основних частин і боєприпасів»;

3) перевірки особистої та професійної доброчесності, а також належних професійних якостей зброяра чи брокера. У процесі комплексного осмислення сутності вказаних вимог вбачається потреба у створенні та затвердженні *Кодексу етики зброярів та брокерів в Україні*, які будуть визначати принципи діяльності таких осіб, комплекс мінімальних вимог до рівня їх особистої та професійної доброчесності, професійних якостей. Крім того, відповідні правила також повинні гармонічним чином поширюватись й на юридичних осіб (також керівників цих юридичних осіб) для того, щоби уможливити також й перевірку їх відповідності етичним й професійним стандартам.

Висновки. Зважаючи на євроінтеграційні амбіції України, а також на те, що в нашій державі і сьогодні законодавство про обіг зброї залишається архаїчним, правове регулювання режиму обігу зброї ще є неефективним, а суб'єкти реалізації адміністративно-правового механізму формування та реалізації державної політики у сфері обігу зброї функціонують в умовах зна-

чних корупційних ризиків, убачається доцільність вдосконалення правового регулювання в цій сфері в напрямі його європеїзації. Відповідне можна досягти шляхом врахування положень вторинного законодавства ЄС про обіг зброї (щонайперше, Директиви № 91/477/ЄЕС) у наявних та наступних проектах Законів України про цивільний обіг зброї. Отже, у вказаних законопроектах слід врахувати потребу: 1) закріплення визначень термінології у сфері обігу зброї, які наведені в законодавстві ЄС, зокрема у ст. 1 Директиви № 91/477/ЄЕС, ст. 2 Регламенту № 258/2012; 2) окреслення різних категорій зброї, режимів цих категорій зброї та виключень щодо можливостей володіння такою зброєю у вигляді доповнення законопроекту розділом «Категорії вогнепальної зброї, що можуть перебувати в цивільному обігу вогнепальної зброї»; 3) упорядкування правил і стандартів маркування зброї, її основних частин з урахуванням ст. 4 Директиви № 91/477/ЄЕС, Імплементативної директиви № 2019/68, а саме шляхом закріплення в законопроекті про цивіль-

ний обіг зброї окремого розділу «Маркування вогнепальної зброї та її основних частин»; 4) запровадження системи регулювання діяльності зброярів і брокерів, про які йдеться у ст. 4 Директиви № 91/477/ЄЕС, а саме: а) державної реєстрації зброярів і брокерів, які діють на території України (з урахуванням п. «а» ч. 4 і частин 5, 6 ст. 4 Директиви слід створити та ввести в дію Державний реєстр обігу зброї); б) видачі дозволів на діяльність зброярів та брокерів (на виконання ст. 6, глави 3 Директиви № 91/477/ЄЕС, положень Імплементативного регламенту № 2015/2403, глави II-IV Регламенту № 258/2012 слід доповнити законопроект про цивільний обіг зброї вимогами до правосуб'єктності вказаних суб'єктів, а також розділами «Деактивація вогнепальної зброї», «Режим руху вогнепальної зброї, її основних частин і боеприпасів»); в) перевірки особистої та професійної доброчесності, а також належних професійних якостей зброяра чи брокера (слід створити й затвердити Кодекс етики зброярів та брокерів в Україні).

Список літератури:

1. Арешонков В.В. Правові засади обігу вогнепальної зброї в Україні: сучасний стан та перспективи врегулювання. *Підприємництво, господарство і право*. 2009. № 12(168). С. 41–45.
2. Діденко С.В. Проблеми легалізації зброї в різних зарубіжних країнах. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Юридичні науки*. 2018. Т. 3. № 2. С. 148–151.
3. Дрозд О.Ю., Шруб І.В. Надання громадянам права на вільне володіння вогнепальною зброєю: проблемні питання та шляхи їх вирішення. *Вісник Запорізького національного університету*. 2015. № 1. С. 63–67.
4. Жванко Ю.П. Особливості правового регулювання обігу зброї в країнах Європейського Союзу. *Наука і правоохорона*. 2018. № 3(41). С. 22–28.
5. Колосов О.О., Огороднікова І.І. Європеїзація органів внутрішніх справ. Перехід до європейських цінностей. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2015. № 3. С. 37–43.
6. Косиця О.О., Ткачов Д.С. Позитивний досвід країн Європи та США щодо легалізації зброї цивільного призначення та можливості його застосування в Україні. *Правові горизонти*. 2017. Вип. 3(16). С. 28–33.
7. Ревякін Д.В., Чорнобривець Р.Є. Щодо доцільності легалізації вогнепальної зброї для самозахисту в Україні з урахуванням міжнародного досвіду. *Науковий огляд*. 2018. № 9(52). С. 92–103.
8. Соколов О.С. Перспективи реформування українського законодавства у сфері обігу зброї з урахуванням положень європейських правових актів. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ ім. Е. О. Дідоренка*. 2019. Вип. 4(88). С. 147–157. doi:10.33766/2524-0323.88.147-157.
9. Чорнобривець Р.Є. Щодо доцільності легалізації вогнепальної зброї для самозахисту в Україні з урахуванням міжнародного досвіду. *Молодий вчений*. 2017. № 11. С. 1022–1025.
10. Чуриков Д.С., Денисенко Є.М. Міжнародний досвід правового регулювання обігу зброї (на прикладі США). *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2017. № 2. С. 184–191.

Shumeiko T.A. PROSPECTS OF THE LEGAL REGULATION OF CIVIL CIRCULATION OF WEAPONS IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF THE COUNCIL DIRECTIVE № 91/477/EEC

The relevance of the article is that given the European integration ambitions of Ukraine, as well as the fact that in our country to this day the legislation on arms trafficking remains archaic, legal regulation of arms trafficking is still ineffective, and the subjects of the administrative-legal mechanism formation and implementation of state policy in the field of arms trafficking operate in conditions of significant corruption risks, it is expedient to study the possibilities of improving legal regulation in this area in the direction of

its Europeanization. The purpose of the article is to clarify the specific possibilities for improving the legal regulation of arms trafficking in Ukraine, taking into account the provisions of current EU legislation on arms trafficking. The article is devoted to clarifying the possibilities of improving the legal regulation of arms circulation in Ukraine, taking into account the provisions of modern EU legislation on arms circulation, namely the norms of Council Directive No. 91/477/EEC (Council Directive No. 91/477/EEC of 18.06.1991 on control of the acquisition and possession of weapons). The author draws attention to the fact that the need for Europeanization of national legislation on arms circulation by adapting it to the norms of Council Directive No. 91/477/EEC is due to: Ukraine's European integration ambitions; indicators of favorable development of the EU member states in many parameters (including in terms of ensuring law and order within the arms circulation regime). It is noted that taking into account the provisions of Council Directive No. 91/477/EEC, as well as a number of EU regulatory legal acts (which develop the provisions of this Directive), allows us to improve the draft Laws of Ukraine on the circulation of weapons that are in the Ukrainian Parliament. In the context of the Europeanization of such draft laws, it is proposed to: adapt the definition of terms in the field of arms circulation set out in the draft laws to the corresponding definitions set out in the acts of European legislation; outline a list of different categories of weapons (prohibited firearms; firearms subject to authorization; firearms subject to declaration; other firearms); to provide for exceptions to the ban on owning prohibited firearms; to Europeanize and streamline the rules and standards for marking weapons; to introduce a regime for checking the personal and professional integrity, as well as the proper professional qualities of a dealer or a broker (it is necessary to create and approve a Code of Ethics for dealer and brokers in Ukraine). In addition, the author notes the urgency of the need to create and put into effect the State Register of the Arms Circulation. The conclusions of the article summarize the results of the study.

Key words: *EU secondary legislation, Europeanization, formation of state policy, legal regulation, state policy in the field of arms circulation.*